

Sygn. akt VI Ka 1352/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Suwała

protokolant: prot. sądowy - stażysta Łukasz Sierdziński

przy udziale prokuratora Jerzego Kopcia

po rozpoznaniu dnia 15 stycznia 2016 r.

sprawy T. A. s. E. i T. z d. K., ur. (...) w P.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 29 maja 2015 r. sygn. akt II K 1025/14

zaskarżony wyrok, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego T. A. od poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. akt VI Ka 1352/15

UZASADNIENIE

T. A. został oskarżony o to, że w dniu 28 października 2014 roku około godziny 20:35 w miejscowości J. ul. (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki C. (...) o nr. rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania alkometrem: I badanie 1,32 mg/l, II badanie 1,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 29 maja 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 1020/14 T. A. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. Sąd skazał go i wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Ponadto orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów na okres 3 lat, jak również zasądził od niego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych. Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 października 2014 roku do dnia 29 maja 2015 roku. Zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się obrońca oskarżonego, zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść wydanego wyroku w postaci obrazę art. 7 k.p.k. wobec niezgodnej z zasadami doświadczenia życiowego oceny zeznań A. J., J. W., M. A., A. B. oraz wyjaśnień T. A. prowadzących do uznania oskarżonego winnym, pomimo istnienia wątpliwości niepozwalających jednoznacznie na uznanie oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego jest bezzasadna. Sąd Rejonowy w prawidłowy sposób ocenił zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności zeznania świadków A. J., J. W., M. A. i A. B..

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że M. A. i A. B. nie były naocznymi świadkami prowadzenia przez oskarżonego pojazdu w stanie nietrzeźwości. Ich zeznania dotyczą zatem okresu przed tym czynem, a zatem okoliczności, czy oskarżony spożywał alkohol z D. B. w krytycznym dniu. Zarówno z zeznań żony oskarżonego, jak i A. B. wynika, że oskarżony ten alkohol spożywał, a nawet, że był pijany (k. 69). M. A. dowiedziała się od A. B., że oskarżony jest nietrzeźwy i może chcieć jechać samochodem, dlatego też zadzwoniła na policję i zgłosiła ten fakt (dodać należy na marginesie, że postawa taka godna jest pochwały, świadek mogła bowiem zapobiec poważnemu wypadkowi, który oskarżony mógłby spowodować w dalszym ciągu prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości). Oskarżony został zauważony przez policjantów gdy prowadził pojazd, a nie wówczas gdy szedł w jego kierunku. Nadto siostra oskarżonego zeznała, że oskarżony był nietrzeźwy w chwili, gdy odbierała go z Komendy Powiatowej Policji w L. już po całym zdarzeniu. Jak więc widać, zeznania wszystkich świadków w sprawie składają się w logiczną całość – oskarżony spożywa alkohol z D. B., żona D. B. dzwoni do żony oskarżonego, aby przekazać jej, że oskarżony jest nietrzeźwy i może chcieć prowadzić samochód, następnie żona oskarżonego dzwoni na policję, aby poinformować o nietrzeźwym kierowcy i w konsekwencji patrol policji dostrzega samochód oskarżonego prowadzony przez niego właśnie w stanie nietrzeźwości.

Nie ma wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy fakt, na który powołuje się autor apelacji, iż świadek A. B. pracuje w Centrum Szkolenia Policji w L.. Okoliczność ta z pewnością nie wpływa na stan wiedzy świadka odnośnie do popełnienia przez oskarżonego czynu z art. 178a § 1 k.k., Sąd Okręgowy ponadto nie doszukał się w zeznaniach tego świadka „kluczenia”, na jakie powołuje się skarżący. Również zeznania świadka E. S., w ich części dotyczącej ewentualnych nieprawidłowości w działaniach funkcjonariuszy Policji związanych z pobytem oskarżonego w KPP w L., w żadnym razie nie podważają faktu wcześniejszego przed tymże pobytem zachowania się oskarżonego w rozumieniu art. 178a § 1 k.k.

Jak więc widać, wszystkie zebrane w sprawie dowody, za wyjątkiem wyjaśnień oskarżonego, są ze sobą zbieżne i wzajemnie się uzupełniają co do kluczowych okoliczności faktycznych, nie sposób zatem zarzucić Sądowi I instancji niezgodnej z zasadami doświadczenia życiowego oceny tak zeznań świadków, jak i wyjaśnień oskarżonego. Zarzut apelacji stanowi zatem jedynie nie mogącą mieć znaczenia procesowego próbę polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego.

W związku z powyższym wyrok Sądu I instancji należało utrzymać w mocy przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., albowiem w obecnym stanie prawnym wobec oskarżonego w ramach rozstrzygnięcia z punktu 4 zaskarżonego wyroku musiałaby zostać orzeczona kwota co najmniej 5000 złotych (zamiast 200 złotych, które orzekł Sąd Rejonowy). Pozostałe rozstrzygnięcia zgodne są z obowiązującym stanem prawnym.

Sąd Okręgowy uznał, że sytuacja finansowa oskarżonego uzasadnia zwolnienie go od poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji wyroku.

	SSO Włodzimierz Suwała	
--	------------------------	--